

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 11. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm1127/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hver Tid har for Vesten sit Aligderi,
Saa det er det Bedste, som er forbi,
Dg svæver i Sang kun paa Jorden,
Thi Menneske-Vanden forløstes derved,
Som Skygger af Dningens Ungdomssted
I Hindustan, Hellas og Norden!

Som Guder, saa Helte med Halvgude-Rang,
Lilheds er de luftige Skægger,
Hvor yndig og dellig i Sagn og Sang
End Skaldenes Chor dem udnykker!

Kun een er Guds-Helten af Menneske-Byd,
Hvis Navn maa paataldes herneben,
Som holder paa Jetter og Troldes Styr,
Velsigner sit Rige med Freden;

Men Drømmene debe fra Hedenold,
Om Halvguden, jordist opkommet,
Om Melkarth, Herakles og Thor og Skjold,
Paa Ham dog kemigte forblommet!

I dem hæver Hjertets den dybeste Trang
Sig høiet paa Vioshaabets Vinger,
Vildtonet, men lifsig, en Spaadoms-Sang
Fra Skaldenes Læbe da slinger!

Den Udsvriste Magt.

Det er fuldlange siden,
Mit Bane-Saar jeg fik,
Saa det er glemt med Tiden,
Hvor vidt og bredt jeg gif.

Dog veed man nok for Vesten,
Min Krebs var Eker-Land,
Dg Grandisen imod Vesten
Var Midel-Hærets Rand.
Med Ninive hin store,
Var Babel Hoved-Stad,
Stiendt det er ondt at spore,
Hvor tit de stidtes ad;
Thi mens jeg var i Vaande,
Jeg blæste ad hver Ven,
Dg da jeg sank i Vaande,
Saa blæste de igjen,
Dg gav mig ifkun Epider,
Som en Sardanapal,
Der sad imellem Sidsler,
Dg spandt, som han var gal,
Til Fener-Buret brændte,
Med Tot og Teen og Rok,
Dg sandt er det, jeg endte
Kvindaglig, løsset nok!
Thi raader jeg hver Magt,
Som iffe vil fordommes,
Med Ven at gjøre Pagt,
Imens den kan berømmes!

Libanon.

Videre end Vind og Bove
Jordum bar min Geder-Magt,
Kv der gaer af mine Skove,
Stiendt som Glar min Lykke brast!

